

ναι ἄξιός αὐτῶν. Ὅταν ὑποφέρει ἡ καρδιά Σας ἐνεκα σωτηρίων τιμωρίων ἄστινας τῷ ἐπιβάλλετε χάριν τοῦ συμφέροντός του, ἀποκρύψατε τὰ δάκρυά Σας καὶ μὴ φαίνεσθε ὅτι Σας μέλλει διὰ τὰ ἰδικά του, εἴμῃ ὅταν μεταμέλει καὶ ἄλλο τι ἀξίεπαινον αἰσθητικὴ κάμνη νὰ βέωσι.

Μετ' ἐπιμονῆς ἀκολουθήσατε αὐτὴν τὴν συμπεριφορὰν πρὸς τὸν Ἀλφόνσον Σας, ὁ Ἀλφόνσος τότε θὰ γείνη ὁ κάλλιστος τῶν νέων, καὶ Σαῖς ἡ μήτηρ του, ἡ εὐτυχέστερα τῶν μητέρων.

[Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ]

ΦΑΩΝ.

Ἐν τῷ ἀμείσῳ κατωτέρῳ καταχωριζομένῳ ἄρθρῳ, ὅπερ ἰμέτερος ἐξ Ἀθηνῶν συνεργάτης ἐπέμψεν, εὐρίσκει ὁ ἀναγνώστης ἐνδιαφερούσας πληροφορίες περὶ τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οὕτως ἐξορτασθήσεται μετ' οὐ πολὺ ἡ πεντηκονταετής.

(Σημ. Διευθ.)

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Ὁ χρόνος ἐφ' ὃν θέλει διαρκέσῃ καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν θὰ πανηγυρισθῇ ἡ πεντηκοντὴ ἐπέτειος τῆς συστάσεως τοῦ Ἐθνικοῦ πανεπιστημίου, ἔχει σχεδὸν ἀπὸ τοῦδε ὁρισθῇ.

Αἱ ἐορταὶ θὰ διαρκέσωσι τρεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς τὸ Πανεπιστήμιον ἔσται σημεῖοστολιστον καὶ λαμπρῶς φωταγωγημένον. Τὴν πρώτην ἡμέραν θὰ γίνῃ ἐν τῇ μεγάλῃ πανεπιστημιακῇ αἰθούσῃ ἡ ἀναγνώρισις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων σωματείων. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ὁ πρύτανης θ' ἀπαγγεῖλῃ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τῶν ὑπουργῶν καὶ λοιπῶν προσκεκλημένων, εἰς τιμὴν δὲ τῶν τελευταίων τὸ ἐσπέρας θὰ πρᾶττεθῇ ἐν Φιλήτρῳ μέγα γεῦμα. Τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ διαχθῇ ἐν ταῖς Ὀλυμπίαις ἡ Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους ὑπὸ φοιτητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς

σχολῆς, πιθανῶς δὲ καὶ κωμῳδία τοῦ Ἀριστοφάνους ἢ Πλάτου. Χορικὸν ἄσμα τῆς Ἀντιγόνης μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Γαϊδεμβέργερ θ' ἀναμείψῃ χορὸς ἐκ πεντήκοντα φοιτητῶν ἀποτελούμενος. Μετὰ τὴν ἐν Ὀλυμπίαις διδασκαλίαν γενήσεται λαμπραδηφορία τῶν φοιτητῶν.

Πιθανώτατα αἱ ἐορταὶ τῆς πεντηκονταετηρίδος θ' ἀρχίσωσι τὴν ἐπομένην τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου (21 Μαΐου) ὅτε καὶ συμπληροῦται περίπου πεντηκονταετία.

Τὴν 27 Μαΐου 1836 ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» τὸ περὶ συστάσεως τοῦ Πανεπιστημίου διάταγμα, τὴν δὲ 3 Μαΐου 1837 ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐγκαινίασις αὐτοῦ. Σύντομος περιγραφή τῆς τελετῆς ἐκείνης δὲν θὰ ἦτο ἐνταῦθα περιττή.

Περὶ τὴν 11 ὥραν ὁ βασιλεὺς ἔφιππος ἐφθασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὅπου παρευρίσκειτο τὸ διπλωματικὸν σῶμα, τὸ συμβούλιον καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, ἡ ἱερὰ σύνοδος κλπ.

Μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τελετὴν οἱ σχολάρχαι (οὕτως ὠνομάζοντο οἱ κομητορες μέχρι τοῦ 1841 ὅτε διὰ διατάγματός ἐγένετο ἀλλαγὴ τῆς ὀνομασίας τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου)* ἐδῶκαν τὸν ὄρκον τῆς πίστεως καὶ μετὰ ταῦτα ὁ πρύτανης Κ. Σχινᾶς ἀπήγγειλε λόγον ἐπὶ δ' ὠμίλησαν ὁ κομητωρ Ν. Βάμβας ὁ Μ. Ἀποστολίδης καθηγητῆς τῆς Θεολογίας καὶ ὁ Α. Λευκίης καθηγητῆς τῆς Ἰατρικῆς.

Τὸν βασιλεῖα Ὁθωνα — ὅστις κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν τότε χρονογραφῶν δις ἐδάκρυσε διαρκούσης τῆς τελετῆς — ἐξεληθόντα ὑπέδεχθη μετ' εὐφημιῶν ὁ ἐξῶθεν τοῦ πανεπιστημίου πολυπληθὴς λαός.

Κατ' ἐκεῖνο τὸ ἔτος τακτικοὶ καθηγηταὶ εἶχον διορισθῇ τῆς μὲν Θεολογίας ὁ Μ. Ἀποστολίδης καὶ Θεόκλητος Φαρμακίδης, τῆς

* Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου (10322 Ὀκτωβρίου 1811) ὁ τίως ὠνομάζομενος προπρύτανης ὠνομάσθη ἀντιπρύτανης ἡ σχολάρχεια κομητεία καὶ τὸ ἀκαδημαϊκὸν συμβούλιον ἀκαδημαϊκὴ σύγκλητος.

δὲ Φιλοσοφικῆς οἱ Ν. Βάμβας καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας, Γ. Γενναδίου τῆς φιλολογίας, Έρρ. Οὐλερίχους τῆς Λατινικῆς φιλολογίας, Λουδοβίκος Ῥὸς τῆς ἀρχαιολογίας, Δ. Σχινᾶς τῆς ἱστορίας, Κ. Νέγρης καὶ Κ. Βούρης τῶν μαθηματικῶν. Πάντες οἱ λοιποὶ ἦσαν ἐκτακτοὶ καὶ ἐπίτιμοι.

Κατὰ δὲ τὸ χειμερινὸν ἐξάμηνον τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1837—38 ἐδιδάχθησαν τὰ ἑξῆς.

Ἐν τῇ Θεολογίᾳ. Δογματικὴ Θεολογία κατὰ τὴν ἐπιτομὴν τῆς τοῦ Θεοφάνους Προκοποβίκ. Θεολογικῆς βίβλου, καὶ ἱστορία τῶν δογμάτων παρὰ τοῦ καθηγητοῦ Μ. Ἀποστολίδου.

Ἱστορία ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐρμηνεία τῶν ψαλμῶν παρὰ τοῦ καθηγητοῦ Κοντογόνη.

Ἐν τῇ Νομικῇ (Δικαστικῇ). Ἐμπορικὸς νόμος παρὰ τοῦ καθηγητοῦ Γ. Α. Ῥάλλη.

Πολιτικὴ Δικονομία παρὰ τοῦ καθ. Φέδερ.

Ῥωμαϊκὸν δίκαιον παρὰ τοῦ καθ. Πήλικα.

Πολιτικὸς νόμος παρὰ τοῦ καθ. Γ. Α. Μαυροκορδάτου.

Διοικητικὸν δίκαιον παρὰ τοῦ καθ. Ἀργυροπούλου.

Πολιτικὴ Οἰκονομία παρὰ τοῦ καθ. Ι. Α. Σούτσου.

Ἐν τῇ Ἱατρικῇ. Μερικὴ Παθολογία καὶ Θεραπευτικὴ παρὰ τοῦ καθ. Ι. Βούρου.

Χειρουργικὴ κλινικὴ παρὰ τοῦ καθ. Έρ. Τράϊμπερ.

Γενικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ παρὰ τοῦ καθ. Α. Γ. Λευκία.

Χειρουργία. παρὰ τοῦ καθ. Ι. Ὀλυμπίου.

Μαιευτικὴ » » » Ν. Κωστῆ.

Ἀνατομία » » » Δ. Α. Μαυροκορδάτου.

Σημειωτικὴ καὶ β', Νοσογραφία τῶν γυναικείων καὶ τῶν παιδικῶν ἀσθενειῶν παρὰ τοῦ καθηγητοῦ Ἠπίτου.

Λοιμολογία παρὰ τοῦ καθ. Α. Γ. Λευκία.

Ἱατροδικαστικὴ » » » Κ. Α. Πάλλη.

Ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ. Ἱστορία τῆς

Ἑλληνικῆς Φιλολογίας παρὰ τοῦ καθ. Γ. Γενναδίου.

Λογικὴ. » » » Κ. Κοντογόνη.

Χωρογραφία τῆς Ἀττικῆς » » Α. Ῥόσσ.

Φυσικὴ. » » » Κ. Βούρη.

Ὅρατιου ποιητικὴ καὶ Ὀβιδίου μεταμορφώσεις παρὰ τοῦ καθ. Α. Ῥόσση.

Γενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας παρὰ τοῦ καθ. Κ. Δορνάνδου.

Φιλοσοφία ἢ θεωρία τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος καὶ ἠθικῆς παρὰ τοῦ καθ. Ν. Βάμβας.

Χημεία » » » Ε. Λάνδερερ.

Μαθηματικὴ Γεωμετρία Λεγέδρου, Τριγωνομετρία, ἄλγεβρα, διαγραφικὴ γεωμετρία τοῦ Ackelle παρὰ τοῦ καθ. Κ. Νέγρη.

Ἱατρικὴ βοτανικὴ καὶ Πρακτικὴ βοτανικὴ παρὰ τοῦ καθ. Δ. Φράας.

Κικέρων (περὶ φύσεως θεῶν) καὶ Λατινικῆς φιλολογίας Ἱστορία παρὰ τοῦ καθηγητοῦ Έρρ. Οὐλερίχου.

Βίος Ἑλλάδος ἦτοι Ἑλλ. Ἀρχαιολογία παρὰ τοῦ καθηγητοῦ Δ. Σχινᾶ.

Ἐν ταῖς τῇ 12 Μαρτίου 1838 γενομέναις ἀρχαιρεσίας τοῦ Πανεπιστημίου ἐψηφίσθη πρῶτανις ὁ Κ. Σχινᾶς διὰ ψήφων 16 τοῦ Γ. Ῥάλλη λαβόντος 14. Οἱ ἀπὸ τῆς συστάσεως δὲ τοῦ Πανεπιστημίου μέχρι τοῦδε διατελέσαντες πρῶτανις εἰσὶν οἱ ἑξῆς. Κ. Σχινᾶς, 1837, καθηγητὴς τῆς Νομικῆς, Γ. Ῥάλλης, 1838, καθηγητὴς τῆς Νομικῆς. (Οὗτος ἐχρημάτισε πρῶτανις καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1839—1840). Ν. Κωστῆς, 1841, καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς, Μ. Ἀποστολίδης, 1842, καθηγητὴς τῆς Θεολογίας, Κ. Ἀσώπιος, 1843, καθηγητὴς τῆς Φιλολογίας, Ν. Βάμβας, 1844, καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας, Θ. Μανούσης, 1845, καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας, Α. Βενιζέλος, 1846, καθηγητὴς τῆς Χημείας, Ἰω. Σούτσος, 1847, καθηγητὴς τῆς Νομικῆς, Φ. Ἰωάννου, 1848, καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας, Γ. Μαυροκορδάτος, 1849, καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς, Μ. Ἀποστολίδης, 1850, καθηγητὴς τῆς Θεολογίας,

Σ. Πήλικας, 1851, καθηγητής τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου, Π. Ἀργυρόπουλος, 1852, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Ν. Κωστής, 1853, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Κ. Κοντογόννης, 1854, καθηγητής τῆς Θεολογίας, Ἰωάννης Ὀλύμπιος, 1855, καθηγητής τῆς Χειρουργικῆς, Κ. Ἀσώπιος, 1856, καθηγητής τῆς Φιλολογίας, Φ. Ἰωάννου, 1857, καθηγητής τῆς Φιλοσοφίας, Δ. Στρούμπος, 1858, καθηγητής τῆς Φυσικῆς, Β. Οἰκονομίδης, 1859, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Α. Πάλλης, 1860, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Κ. Ἀσώπιος, 1861, καθηγητής τῆς Φιλολογίας, Π. Παππαρηγόπουλος, 1862, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Κ. Φρεαρίτης, 1863, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Ἡρ. Μητσόπουλος, 1864, καθηγητής τῆς Ζωολογίας, Μ. Βενιζέλος, 1865, καθηγητής τῆς Μαιευτικῆς, Ἀλέξ. Ρ. Ῥαγκαβῆς, 1866, καθηγητής τῆς Ἀρχαιολογίας (περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους διωρίσθη πρεσβευτής, καὶ ἀνέλαβε τὰ τῆς πρυτανείας ὁ ἀντιπρύτανης Μ. Βενιζέλος), Θ. Ὀρφανίδης, 1867, καθηγητής τῆς Βοτανικῆς, Γ. Ῥάλλης, 1868, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Π. Καλλιγᾶς, 1869, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Κ. Βουδάκης, 1870, καθηγητής τῆς Φυσιολογίας, Εὐθ. Καστόρης, 1871, καθηγητής τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας, Κ. Παππαρηγόπουλος, 1872, καθηγητής τῆς Ἱστορίας, Γ. Μακκῆς, 1873, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Π. Ῥομπότης, 1874, καθηγητής τῆς Θεολογίας. (Ἀπεβίωσε κατὰ τὰ μέσα τῆς πρυτανείας του). Ἐμ. Κόκκινος, 1875, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Ἰω. Παπαδάκης, 1876, καθηγητής τῆς Ἀστρονομίας. (Ἀπεβίωσε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πρυτανείας του). Ἀνδρ. Ἀναγνωστάκης, 1877, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Ν. Μ. Δαμαλάς, 1878, καθηγητής τῆς Θεολογίας, Θ. Ἀρεταῖος, 1879, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Β. Λάκων, 1880, καθηγητής τῶν Μαθηματικῶν, Ν. Δαμασκηνός, 1881, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Π. Γ. Κυριακός, 1882, καθηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Μ. Βενιζέλος, 1883, καθηγητής τῆς Μαιευτικῆς, Κ. Ν. Κωστής, 1884, καθηγητής τῆς Νομικῆς, Κ. Π. Δηλιγιάννης 1885, κα-

θηγητής τῆς Ἱατρικῆς, Γεώργιος Καραμῆτσας 1886, καθηγητής τῆς Ἀστυκλινικῆς καὶ τῆς εἰδικῆς νοσολογίας.

Ἀθῆναις Ἰανουάριος 1887.

ΕΣΣΗΝ.

ΤΟ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙ.

Πόσο καλὸ 'ναὶ τὸ δενδρί που σ' ἐρημιὰ φουντώνει
Κι' ἰσκιάδα μετὰ τὰ φύλλα του τὸ καλοκαίρ' ἀπλώνει
"Ὅποιος διαβάτης ἀπὸ 'καὶ περάσει θ' ἀκουσθήσῃ
Καὶ ἀπὸ κάτω στὸ δενδρί τὰ μάτια του θὰ κλείσῃ
Θάχῃ γλυκὸ νανούρισμα χίλιων πουλιῶν τραγοῦδι
Θὰ τοῦ χάριση εὐωδίᾳ κάθε λογῆς λουλουδι
Τὴν κεφαλὴ του μαλακὸ ἀγέρι θὰ φιλήσῃ. . . .
Μὰ ποῦς μπορεῖ νὰ κοιμηθῇ σιμὰ στὸ κυπαρίσσι;
Πάνω σὲ κρύα μνήματα λυπητερὰ φουντώνει
Θανάτου μύνημα πικρὸ, σκληρὰ μᾶς φανερώνει
Πῶς θάλθῃ ὥρα καὶ στιγμή τοῦ ἡ ζωῇ θι σβύσῃ
Καὶ θὰ φουντώσῃ ἀπάνω μας αὐτὸ τὸ κυπαρίσσι!
Γιατὶ νὰ εἶσαι συντροφιά κάθε νεκροῦ καὶ μένο
Δενδρί; σὸ στέκεσαι 'ψηλὸ, 'ψηλὸ καμαρωμένο
Ζωὴ καὶ νιάτα μαρτυρεῖ τὸ τόσο σου καμάρι,
τέτοιο λεβέντη σύντροφος ὁ τάφος μος νὰ πάρῃ;
Νὰ ἀκουσθοῦν ἡ βίξαις σου 'στὰ κόκκαλα τὰ κρύα
'νάχῃς κλειστὰ τὰ νιάτα σου εἰς τὰ νεκροταφεῖα;
'εἰς κυπαρίσσι μου ἐγὼ, ἐγὼ σὲν ἀποθάνω
δὲν θέλω εἰς τὴν τάφον μου νὰ στέκει' ἀπὸ 'πάνω.
Καὶ θὰ ζηλεύω νὰ θωρῶ 'ψηλὰ νὰ καμαρώνῃ
τέτοιο δενδρί, καὶ χαμηλὰ νὰν' ἡ 'δική μου σκοτῇ.
'Ετιὰ μονάχα, ἤθελα, νὰ σκόδῃ μετ' ἀγέρι
'λίγη δροσὰ 'στὸ μνήμα μου τὸ σκοτεινὸ νὰ φέρῃ

ΚΥΚΝΟΣ.

Περιπέτειαι διδασκάλου ἡ τὰ ἦθη τῶν κατοίκων τῆς Θεσσαλίας.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τοῦ 1885 ἀνῆλθον εἰς τὴν κωμόπολιν Μ. εἰς τὴν πρὸ μικροῦ εἶχον διορισθῇ διδασκαλος. Περὶ τῶν κατοίκων τῆς κώμης ταύτης ἔτρεφον τὰς λαμπροτέρας ἐιδέας πρότερον, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνέγνων τοὺς ἄθλους αὐτῆς ἐν τῷ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνι, ὃν διεξήγαγον πρὸς ἀπίσπισιν τυραννικοῦ ζυ-